

Núm. de Protocol: AD-0098-2/05
TSA: 03/06

S E N T È N C I A NÚM. 41-2006

PARTS:

Apel·lant: A.P.O.
Representant: en nom propi
Advocat: B.C.

Apel·lada: M.I. GOVERN
Representant: S.G.
Advocat : M.F.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 28 de juny de 2006

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0098-2/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard Plagnet** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. A.P.O. va interposar recurs contra la resolució del Govern de data 22 de juny de 2005, confirmant en alçada la resolució del Ministre d'Economia del 28 de febrer anterior sol·licitant l'anul·lació de l'acte administratiu impugnat.

2.- En la sentència de 23 de novembre del 2005, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda formulada pel Sr. A.P.O.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 1 de febrer del 2006, el Sr. A.P.O. manifesta principalment que:

- les resolucions impugnades estan mancades de les consideracions de fet

- el recurrent mai s'ha dedicat a l'activitat de compra-venda comercial de vehicles automòbils

- no existeix cap limitació perquè el seu titular o propietari pugui vendre els seus propis vehicles d'ús personal

- demana la condemna del Govern al pagament de les costes processals.

Ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 20 de març del 2006.

4.- En la seva contesta de data 22 de febrer del 2006, el MI Govern manifesta principalment que:

- les resolucions impugnades contenen els motius de fet i de dret suficients per garantir el dret de defensa de l'interessat

- consten inscrits a nom del demandant 68 vehicles des de l'any 1991 fins el 13 de setembre del 2005

El MI Govern ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 20 març del 2006.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Sobre el procediment :

Cal recapitular des del principi els fets i el procediment que han donat lloc al present litigi.

El Sr. P.O. va ser objecte d'una inspecció el dia 14 d'octubre del 2004, constant en l'acta d'inspecció que exerceix una activitat comercial en el sector de l'automòbil d'ocasió sense gaudir d'autorització (veure foli 82, en el que l'interessat ha refusat de signar aquest acta).

Per carta de data 26 d'octubre del 2004, el Ministre d'Economia li manifesta que s'ha acordat incoar un expedient administratiu « ja que ha tingut coneixement dels següents fets: efectuar activitats comercials sense gaudir de la corresponent autorització del Govern ». Però s'arxiva aquest expedient ja que presentava un error, referent a la Llei de 1996 sobre els noms comercials, denominacions socials i rètols (resolució de data 26 de novembre del 2004, foli 38).

El procediment administratiu s'ha reprès fonamentant de manera jurídicament correcta les disposicions del Decret sobre autoritzacions comercials de data 10 d'octubre de 1981. Per carta de data 6 de desembre del 2004, el Ministre d'Economia li manifesta els motius de l'expedient administratiu: «Exercici d'activitats comercials destinades concretament a la compra i venda de vehicles automòbils, segons es desprèn del moviment constatat al registre de Vehicles del MI Govern, sense gaudir de la autorització del Govern » (veure foli 13). Cal remarcar que tant aquesta carta, feta després de l'acta d'inspecció i la precedent de data 26 d'octubre del 2004, permetien à l'interessat conèixer perfectament els motius de la sanció que el Ministre d'Economia volia imposar-li.

La resolució del Ministre d'Economia de data 28 de febrer del 2005 es refereix igualment al «moviment constatat al Registre de Vehicles del MI Govern » (veure foli 18). Aquesta Resolució ha estat confirmada pel Govern per una resolució de data 22 de juny del 2005 (veure foli 39): aquesta resolució també està correctament motivada i permetia a l'interessat de presentar la seva defensa. Aquesta resolució es recolza sobre un informe molt complert (veure foli 41 i següents), que mostren que el MI Govern ha efectuat una instrucció correcta de la demanda promoguda pel Sr. P.O..

En resulta d'aquests anàlisis dels fets i del procediment, que els actes administratius impugnats han estat correctament motivats i que l'interessat no s'ha trobat en situació d'indefensió. El recurs presentat pel Sr. P.O. s'ha de rebutjar en aquest punt.

Tercer.- Sobre el fons: El motiu principal exposat en aquest cas és saber si el Sr. P.O. es limita a la compra-venda de vehicles personals en el marc de la gestió del seu patrimoni privat o si dona lloc a una veritable activitat comercial.

Segons els principis generadors de dret, les compres i vendes realitzades de manera habitual caracteritzen l'exercici d'una activitat comercial. Aquesta condició habitual i repetitiva permet fixar un criteri diferenciador entre les activitats de naturalesa comercial i la simple gestió d'un patrimoni privat.

Convé en aquest cas d'aplicar aquests principis als fets:

L'examen de moviments de vehicles realitzats pel Sr. P.O. mostren que el total de les operacions sobrepassa de llarg la gestió d'un patrimoni privat: 68 entre 1991 i 2005. A més, es constata un termini molt curt entre les compres i les vendes, el que demostra que les compres no tenien per objecte la utilització privada sinó la revenda de vehicles (veure les dades que consten en el Registre de Vehicles: foli 116).

Per tant, queda establert que l'interessat es dedica a una activitat comercial sense gaudir d'autorització. El recurs presentat pel Sr. P.O. s'ha de rebutjar.

Quart.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. A.P.O.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del Govern número 40541 / 2005 de data 22 de juny del 2005, i amb ella la resolució del Ministre d'Economia del 28 de febrer del 2005, és conforme a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer: De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència es ferma i executiva

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa